

פרשת תולדות

תנו רבנן: לפי שראה אדם הראשון יום שמתמעט והולך, אמר: אוי לי, שמא בשביל שסרחתי עולם חשוך בעדי וחוזר לתוהו ובוהו, וזוהי מיתה שנקנסה עלי מן השמים, עמד וישב שמונה ימים בתענית, כיוון שראה תקופת טבת וראה יום שמאריך והולך, אמר: מנהגו של עולם הוא, הלך ועשה שמונה ימים טובים, לשנה האחרת עשאו לאלו ולאלו ימים טובים, הוא קבעם לשם שמיים, והם קבעום לשם עבודת כוכבים. עבודה זרה, דף ח'

שעור פרשת שבוע: דובי גינזברג

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.26	זמן תפילין /טלית	16.20	הדלקת נרות
8.51	סוף זמן ק"ש	16.30 ב'	מנחה א' 14.00
16.38←16.39	שקיעה		ערבית ושיעור הרב
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
16.25	מנחה וערבית	11.30	קידוש
16.57	צאת הכוכבים	16.05, 13.30, 12.30	מנחה
20.10	ערבית	16.45	שיעור הרב דוד
		16.25	לימוד "בראשית"
7.30	שחרית נוער	17.23	צאת השבת

אחות תורנית השבת – דורית רידר

שבת
 שלום

אימתו של יצחק

דמותו של יצחק אבינו שונה במידה רבה ומהותית מדמותם ואישיותם של אברהם אביו ובנו יעקב. אברהם ויעקב הם דמויות אקטיביות, שפועלות כל הזמן, מתמודדות עם קשיי החיים, ומתגברות. המפגש הראשוני שלנו עם אברהם הוא המפגש עם אדם המהלך ולא נח לרגע - 'לך לך'. מבחינה זו אברהם הוא גם ההפך הגמור מנח, הדמות הפסיבית.

אלא, שבעוד שהביקורת על נח מוצדקת, שכן כיצד יתכן שנאמר לו שהעולם עומד להחרב והוא רק בונה תיבה ולא מנסה בכל כוחו ובכל מאודו להשפיע על האנושות לשנות את דרכה? - דומני שביחס ליצחק אין מקום לביקורת הזאת. יצחק הוא בחינה אחרת, הוא מייצג דבר אחר בעולם אך בהחלט לא מידה שלילית שיש לבקר אותה. נתבונן בכמה מתחנות חייו של יצחק:

תחילה, סיפור העקידה בו יצחק שהוא ככל הנראה בחור מבוגר, נותן לאברהם לעשות בו כרצונו, ונותן בו אמון מלא. בתחילה הוא תמה: 'איה השה' אך מיד 'וילכו שניהם יחדיו' - בלב אחד.

יצחק אינו מוצא בעצמו את כלתו המיועדת רבקה, ואף הוא לא נשאל או נותן הסכמתו מראש, אלא רבקה מובאת אליו כשידוך גמור וסגור בין עבד אברהם להוריה ואף לה עצמה שהסכימה לדבר.

גם כאשר מתעוררת אצלם בעיית פוריות קשה, ובמשך עשרים שנות נישואיהם הם לא מצליחים ללדת ילדים, יצחק אינו מתחנן עם אישה אחרת אלא הוא 'רק' עומד ומתפלל 'לנוכח אשתו כי עקרה היא'.

יצחק אינו מורשה לרדת מצרימה כאברהם אביו, וכדברי רש"י: 'אתה עולה תמימה ואין חוץ לארץ כדאי לך'. כאשר יצחק הולך לגרר, הוא משתמש 'בפנטזי' של אברהם אביו ואומר: 'אחותי היא' - ולא יוזם רעיון מחודש שיתמודד עם 'בעיית' יופיה של רעייתו.

סיפור הבארות, שיש בו אריכות דברים ביחס ליצחק, מאפיין מאוד את אישיותו. יצחק אינו חופר בארות חדשים, הוא בעיקר חופר את הבארות שחפר כבר אביו וסתמום פלישתים, והוא אף קורא לבארות באותם השמות שקרא להם אביו.

נראה שדמותו וגדלותו של יצחק, הוא במה שהוא ממשיך את דרכו של אברהם. ואל יהי הדבר קל בעינינו! אנו יודעים היום בפרספקטיבה של שנים, גם בהקשרים אקטואליים, שלעיתים יותר קל מבחינה מסויימת לעשות מהפכות מעין 'מרד קדושי', מאשר להמשיך את המהלך של הדור הקודם. לחלוציות מכל סוג שהיא, יש משיכה רבה על אף הקשיים הכרוכים בה, שכן היא מציתה את הדמיון, ומחיה את בעליה במחשבה ובהרגשה שהוא שותף למציאות של 'תיקון עולם'. אולם המבחן והקושי האמיתי מצוי לעיתים בדור השני; דווקא כאשר החברה נדרשת לשגרה, אז הקשיים וההתחשבות של מה מגיע לכל אחד, ולמה השני קיבל יותר וכו' עולים ביתר שאת.

יצחק הוא לא יוצר המהפכה, אלא הוא הדור השני שלה, הוא ביסד הכלי ממשיך דרכו של אברהם. למעשה המבחן האמיתי של אברהם הוא יצחק. במידה והעשייה של אברהם תסתיים חס וחלילה עם מותו, הרי שכל המהלך האדיר שעשה ירד לטמיון. יצחק נדרש להמשיך את הדרך ולבססה. המשך הדרך כרוכה בעיקר בכח השימור, ולא בכח הפריצה שמאפיין את דור המהפכה.

אברהם האקטיבי הוא איש החסד והעשייה. יצחק הוא במידת הגבורה ומידת הדין. לאחר הפריצה הגדולה נדרשת עתה מידת השימור. יצחק משלים מבחינה זו את אברהם, שהוא עצמו לא פעם נדרש לנסיגות של בתירה וחיתוך.

יתכן שזה גם המפתח לאהבתו של יצחק לעשיו. עשיו הוא הפעיל והאקטיבי, שלא כיעקב שהיה איש תם יושב אוהלים. יתכן שיצחק ראה ביעקב, לפחות בתחילת דרכו של בנו, דמות שדומה לו מידי, והוא רצה לטפח גם את בנו עשיו הפעלתן וחם המזג. אלא שמסתבר שעשיו לא היה ראוי להמשיך את דרכם של יצחק ואברהם אביו, ויעקב עצמו הכיל בתוכו בהמשך דרכו גם את התמימות של יצחק וגם את הפעלתנות והאקטיביות של אברהם ומהם נוצר בסופו של דבר עם ישראל.

לה היה השבוע

מסיבת ר"ח כסלו עמדה בסימן "גבורות ותשועות בימים ההם ובזמן הזה". ציבור גדול הגיע למועדון לחבר להשתתף במסיבה זו.

אבנר רועי דיבר על המכבים וצבאם, כפי שמסופר בספרי המכבים. אבנר ציין שיש כיום חוקרים הטוענים שצבא המכבים היה גדול יותר בקרבות שונים מצבא היוונים, ובכך מפריכים החוקרים את הגירסה של "מעטים נגד רבים". הדגש במלחמות המכבים הוא ההתגייסות ההמונית שהיתה אז, כאשר אנשים עזבו את עבודת האדמה ואת משפחותיהם ובאו להלחם למען השם והארץ.

חוט דק וחזק נקשר בין המכבים של אז לבין הלוחמים של היום. **תדהר ג'קסון** סיפר על השתתפותו במלחמת לבנון השנייה, מעבר לכל חוויות המלחמה והחברות האמיצה עם הלוחמים, הדגיש תדהר את הרגשת השליחות של הצלת עם ישראל, את המסירות של הלוחמים למען העם והארץ וחוויות דתיות שעבר בעת המלחמה ההיא. **אוריאל אבן צור** סיפר על המילואים בעת מבצע "עופרת יצוקה", גם כאן ציין אוריאל את ההתגייסות הטוטאלית של כל שכבות העם, ואת הרגשת השליחות להגנת הבית הפרטי, שכידוע קרוב לרצועת עזה, והבית הלאומי. סיים **חגי קבלן** שסיפר על הכניסה לרצועת עזה בזמן מבצע "עופרת יצוקה".

גם אוריאל וגם חגי סיפרו על חוויות דתיות מאד מרגשות, שחוו בזמן המבצע. היתה זו מסיבה עם תוכן מאד מרגש ותודה לכל אלה שבאו ושתפו את הציבור בחוויותיהם. תודה מיוחדת גם לברוריה גורן, אשר ממשיכה, ללא לאות (ביחד עם העוזרות לידה), במסורת היפה של מסיבות ראש החודש.

ביום רביעי התקיים בבארות-יצחק כנס "כל כבודה" לנשות הקיבוץ הדתי. הכנס היה מאורגן יפה מאד, ובו שלל סדנאות, שיעורים ודיונים לבחירתן של הנשים. הנושא המרכזי היה תקופות ותפקידים שונים בחיי נשים. בין השאר ניתן היה לשמוע פאנל על המתח שבין הקריירה לבין הבית, נשים מדברות על דמויות מופת בחייהן ועוד. מסעד יצאה משלחת מכובדת של כ- 15 נשים. נשמח לשמוע חוויות בעלון הבא!

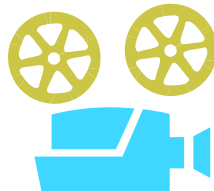
השבת היא שבת הארגון, כה לחי לכל החניכים והמדריכים, ובהצלחה! עוד על חודש הארגון בהמשך הגליון.

ולסיום תודה: מפקדי עורב נח"ל ולוחמיו מודים מקרב לב לקיבוץ סעד ולענפים השונים על האירוח החם והתמיכה הרבה שסייעו להפקת ערב יחידה מהנה ומוצלח במועדון לחבר בכדי בחשוון. מסר - עידן ברזלי.

מוצגון הסרט הטוב

הנכם מוזמנים למועדון הסרט הטוב שיתקיים, אי"ה, ביום א', ה' בכסלו, 22.11, בשעה 17:30 במועדון לחבר. יוקרן הסרט: **"כף רגלי השמאלית"**. הסרט מספר על חייו של כריסטי בראון, צייר וסופר. בראון נולד נכה ומשותק בכל גופו. למרות כל מגבלותיו הצליח לבטא את יצירתו – ציור וכתובה באמצעות כף רגלו השמאלית.

סיפור אנושי חם ורגיש. אורך הסרט 98 דקות.

מכרזיה ד. - וצדת ותיקי'מ.

הצעה לשיפור חגיגות שמחת תורה בק"ק סצד

למדתי אהבה בילדותי בבית הכנסת של ילדותי
בעזרת הנשים בעזרת הנשים שמאחורי המחיצה
שכלאה את אמי עם כל הנשים והנערות.
אבל המחיצה שכלאה אותן. כלאה אותי מן הצד השני.
הן היו חופשיות באהבתן ואני נשארתי
כלוא עם כל הגברים וכל הנערים באהבתי ובכמיהתי,
ורציתי להיות אתן שם ולדעת את סודותיהן
ולברך "ברוך שעשנו כרצוננו" אתן. והמחיצה,
וילון מלמלה לבן ורך כשמלות קיץ והוילון
זז הלוך ושוב בטבעות ובלולאות, ...
יהודה עמיחי מתוך "פתוח סגור פתוח", עמ' 17.

לפני מספר שבועות העלה רמי סימקין השגות לגבי סגירת השיעור בבוקר שמחת תורה בפני גברים. כשבועיים לאחר מכן העלתה שושנה עברון את סוגיית הדרתן של הנשים מטקסי "חתן תורה וחתן בראשית". אני שמחה להמשיך את השיח שהחלו בו רמי ושושנה ולהציע כמה הצעות לשיפור פני השמחה, הנוגעות בנושאים שהועלו ובנושאים אחרים שמפריעים לי מספר שנים.

ליל החג

כבר שנים שאין לנשים מקום מכובד לרקוד בו. הרחבה החשוכה מלאת המהמורות שלמרגלות רחבת בית הכנסת איננה מתאימה לריקודים, בבית המדרש צפוף ויש תחושת ניתוק מעיקרה של שמחה. אז מה עושים?

לפיכך אני מציעה לאמץ מנהג שהכרתי בכמה מקיבוצי הקה"ד: לאחר תפילת ערבית ירקדו בהקפה אי לחדר האוכל עם ספרי התורה. שם, יוכן מבעוד מועד אולם אחד כרחבת ריקודים. האולם יהיה ממוזג, ריק משולחנות ואפשר יהיה לרקוד בו בשני מעגלים נפרדים (כמו בחתונות), מעגל נשים ומעגל גברים. מי שיתעייף מלרקוד יוכל לשבת על כסאות שיוכנו מראש לאורך הקירות, אפשר להכין גם מים קרים מראש... וכך תפתר הבעיה הקשה העולה כל שנה מחדש (הדרת הנשים מריקודי המצווה בליל החג) ותוחזר ההרגשה של **קהילה רוקדת** ולא כפי שזה כיום, מעגל ריקודי גברים שלא מותר מקום לנשים. אם השכלנו למצוא את הדרך לרקוד בשני מעגלים נפרדים ומקבילים בחתונות מדוע שלא נשמח יחד עם כלת השמחה - התורה, באותה דרך מכובדת וקהילתית?
כמובן ההקפה השביעית כבר תכוון פניה לבית הכנסת ובסיומה יוכנסו הספרים לארון הקודש.

שמחת תורה בבקר

לאחר תפילת שחרית יצאו המעוניינים לריקודים ובמקביל, מי שלא רוקד ומעוניין ללמוד תורה יוכל להצטרף לשיעור אחד או שניים באולם אשל או מועדון לחבר ולחוות את שמחת התורה בדרך אחרת שגם היא מרגשת ומשמחת.

בסביבות השעה 10.30 מי שרוצה לחזור להקפות אחרונות יוכל לעשות זאת, מי שרוצה לעלות לתורה יוכל/תוכל לעשות זאת במסגרת קריאות התורה על הדשא ליד בית כנסת או בקבוצת הקריאה של הנשים במועדונית.

יוחלט על שעה ברורה בה מתכנס כל הציבור (בסביבות 11.30) ואז כמקובל, תתקיים הקריאה החגיגית ברוב עם והדרת מלך לסיום "וזאת הברכה" ופתיחת "בראשית".

ומה עם חתן תורה וחתן בראשית?

גם אני שייכת לאותם אלו שכבר שנים רבות אינם מרגישים בנוח עם מנהג "החתנים" הנהוג בקהילתנו. כבר שנים שיש בליבי (ובלב בני ביתי, כולל אישי אשר סרב כבר לפני שנים לשתף פעולה עם בקשת ו. דת להעניק לו את הכבוד) על המנהג המביך הזה בו אנו מתעלמים שנה אחרי שנה מ-52% של נשות קהילתנו. אני מצטרפת לשושנה ושואלת האם לא הגיע הזמן לסיים את קריאת התורה השנתית בטקס קצת יותר משתף... טקס בו ייקחו חלק גם נשות קהילת סעד שרבות מהן מרביצות תורה בשערים ועושות ימים ולילות למען צרכי ציבור באמונה, בגלוי ובסתר, במילוי תפקידים ציבוריים רשמיים ובעשייה של חסד הנסתרת מעין הציבור.

עוד יש להעיר כי בהצעה לבחירת "כלת תורה" בתפילת הנשים, אין מענה. ראשית, משום שאיננו רוצות להכניס את המנהג ה"תחרותי" הזה לתוך התפילה שלנו המנסה לשתף כמה שיותר ולא לחלק תארים. ושנית, אם כבר עוסקים בכיבודים קהילתיים מן הראוי שהכרה חברתית זו תעשה בחלק הקהילתי **המשותף** של התפילה בקהילה מן הסוג שלנו ולא במרחבים הנפרדים.

אז מה ניתן לעשות?

אפשרות א: לבטל את המנהג שאינו הולם את האווירה השוויונית בבית הכנסת שלנו ואת רצונם של רבים לשתף את הנשים הניצבות מעבר למחיצה, ככל האפשר. **כמו שאצלנו לא "קונים" עליות, ניתן לבטל גם את מנהג החתנים.** כיבודים נחלק בערב סיכום השנה בסוכות לגברים ונשים, וכל מי שאנו חפצים ביקרו. **אפשרות ב:** אם יתקשה הציבור להיפרד ממנהג עתיק יומין זה, אזי אפשר להחליט על עליית חתן המייצג ענף משק, קבוצה חברתית, או חתן המקבל עלייה בשם אשתו, אמו או כל משפחתו (כפי שעשה גדי השנה כשהעביר את הכבוד לאשתו...). אכן בבית כנסת שלנו לא מקובל שאשה תעלה לתורה, אך אם הגבאי יזכיר ב"מי שברך" את משפחת ה"חתן", את חבריו וחברותיו לעבודה – או אפילו יברך את האשה (כדוגמת "יעמוד יצחק בן אברהם שליח רבקה בת בתואל") - תטושטש (ולו במעט) חווית הזרות וההדרה שנשים רבות מרגישות ואף גברים רבים רואים זאת לפגם.

אני קוראת לועדת דת לגבש קבוצת עבודה קטנה שתציע דגם משופר כזה או אחר לחג שמחת תורה, ואני בטוחה כי אם נטפל בעוד מועד בעיצוב חג זה – נצא כולנו ואף כבוד התורה – נשכרים.

והערה קטנה לסיום-

אני מתקשה למצוא תגובה תבונית ועניינית לדבריה של יהודית מוסינזון משבוע שעבר, שכן בבסיס אמירתה מונחת הטענה הבעייתית והמהותנית כי נשים צריכות לאמץ את המודל הגברי האומר להן - הסתפקי במחמאות הילדות שלך על שמלותיך ויופיך, ואל תבקשי לך מקום ב"עולמם של גברים", או במילים אחרות וחריפות יותר-"תהיי יפה ותשתקיי"...

ד"ר י. זיוון.

מס פרוגרסיבי – כן!

בחוברת השינויים מופיע המונח "מס פרוגרסיבי". זהו מס שבו נקבע אחוז קבוע מדרגות שכר שונות.

עד סכום מסויים מהשכר, כולם משלמים את אותו האחוז, למשל:

אם מס קהילה יהיה 15% מהמשכורות של עד 10,000 ₪, מי ששכרו 4,800 ₪ ומי ששכרו 10,000 ₪ ישלמו שניהם 15% משכרם, האחד ישלם 720 ₪, וישאר לו 4,080 לצרכיו, והשני ישלם 1,500 ש"ח וישאר לו 8,500 לצרכיו. (השני מקבל יותר מפי שניים מהראשון).

עלינו להשלים עם מצב של פערים בתקציבי החברים, אך חייבים לדאוג שבעלי המשכורות הנמוכות לא יזדקקו לקופה הציבורית.

1,000 ₪ לאדם הינם 21% ממשכורת של 4,800 ₪, ואילו 10% בלבד ממשכורת של 10,000 ₪. האם זה פרוגרסיבי?

לפי 260 חברים/ חברות ההכנסה ממס קהילה מסתכמת ב – 260,000 ₪ בחודש! (אגב, לשם מה?)

אם נשלם מס פרוגרסיבי באמת ממשכורות שבין 4,800 ₪ ל 10,000 ₪ לפי 15% מס מן המשכורת, תהיה לקהילה הכנסה של יותר מ – 280,000 ש"ח.

על-כן אני מציע:

מס קהילה פרוגרסיבי באמת. לגבי משכורות הנעות בין 4,800 ₪ לבין 10,000 ₪, ישלם כל אחד 15% מס בלבד.

דודה להבי!

כל הכבוד לבית-שקמה

ביליתי שבועיים בבית-שקמה (כבר הייתי פעמיים בעבר עקב ניתוחים), וכל פעם אני מתפעלת מחדש מהיחס החם של כל העובדים למטופלים שלהם, וגם לנו החולים המגיעים לזמן קצר – תמיד זכינו מהמטופלים להקשבה ולעזרה.

יונה, המנהלת את הכל בטוב-טעם, עוזרת לכולנו גם בדברים חשובים שלא שייכים ישירות לטיפול. הבוקר מלא בפעילות: יש חוגים, הקראות, משחקים, שירה ועוד. לפי דעתי מסמר הפעילות הוא חוג ההתעמלות עם אבישג וחמי. ההתעמלות חשובה לנו ועוזרת מאד, וישנה השתתפות גדולה.

אחר הצהריים רוב האנשים הולכים הביתה, וחוזרים בערב.

בית שקמה הוא מקום שאם כבר נזקקים לו הרי שהוא מקום מאד נעים, מסודר ונקי. כל אורח שבא לביקור מתקבל יפה מאד ומתכבד בכוס קפה. אני כבר חזרתי הביתה, ואזכור את התקופה בבית-שקמה כתקופה נעימה.

לבסוף, אני מודה מאד לכל החברים שהיו בקשר איתי בזמן שהייתי מאושפזת, וכמובן לבני משפחתי שלא עזבו אותי לרגע, ועשו עבורי את האשפוז לנעים יותר.

תודה רבה ושבת שלום,

אינס אריאל.

יצירה מקומית

מערכת "עלים" מעוניינת לעודד יצירה מקומית – שיר, סיפור קצר או כל כתיבה מקורית אחרת. יורם קימלמן התנדב להיות הנחשון, ולפניכם סיפור קצר שכתב - הרחבה מקורית לדיעה שהופיעה בעיתון. נשמח לקבל תגובות על מדור חדש זה, ואתם – הכותבים למגירה, ראו זאת כהזמנה אישית לקחת חלק במדור זה!

בטוח! ש..אולי, כך זה קרה.

400 שנה אחרי גלילאו, הוותיקאן קיים ועידה בנושא חייזרים

הארץ
12/11/09

רבות. בראיון שהעניק בשנה שעבר רה לביטאון הוותיקאן אוסרוטורה רומנו, אמר פונס שהאמונה בקיומם של חייזרים אינה עומדת בסתירה לאמונה באלוהים.

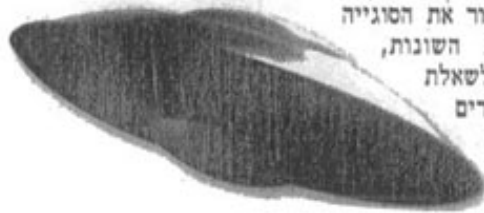
בכינוס השתתפו יותר מ-30 מדענים, חלקם לא קתולים, מאי רה"ב, צרפת, בריטניה, שווייץ, איטליה וצ'ילה. אין זאת פעם ראשונה שהוותיקאן מתייחס לסוגיית החייזרים. ב-2005 השתתפו בכירי החוקרים בכינוס רומנו שנערך בחסותו.

תפישותיה של הכנסייה הקתולית עברו תמורות מרחיקות לכת במאות השנים שחלפו מאז שהעלית את על המוקד את הפילוסוף האיטלקי ג'ורדאנו ברונו ב-1600, שעליו הכריזה ככופר משום שטען שעשויים להיות חיים גם בעולמות אחרים.

קרית הוותיקאן (אי"ש). 400 שנה אחרי שרן את גלילאו למא"סר עולם על שהעז לערער על ההנחה שכדור הארץ עומד במרכזו של היקום, הטיל הוותיקאן על מומחים מטעמו לחקור אפשרות שיש חיים גם מחוצה לו, ולרדן בהשלכות שיכולות להיות לכך על הכנסייה הקתולית.

"שאלות מוצא החיים ושאלות קיומן של צורות חיים אחרות ביקום הן שאלות ראיות שיש לתת עליהן את הדעת", אמר הכומר חוסה גבי ריאל פונס, אסטרונום ומנהל מצפה הכוכבים של הוותיקאן. פונס הציג שלוש את תוצאות חמשת ימי הדיונים שבהם השתתפו אסטרונומיים, פיזיקאים, ביולוגים ומומחים אחרים בנושא אסטרו-ביולוגיה.

פונס ציין שהכינוס התמקד בעיקר בהיבטים מדעיים ובאופן שבו ניתן לחקור את הסוגייה בדיסציפלינות השונות, אבל הוסיף שלשאלת קיומם של חייזרים יש "השלכות פילוסופיות ותיאולוגיות".

רואה רחוק

הסיפור האמיתי:

אביו רצה שיהיה כומר. אולי, הוא ראה בכך תיקון לחטאים הרבים שעשה. גבריאל לא רצה לאכזב אותו. כבר בתחילת הלימודים הוא הרגיש שקשה לו להתחבר לכתבי הקודש ולאמונות. הפסלים הקודרים והציורים החשוכים השרו עליו דיכאון. כשהתחיל לשאול שאלות מוזרות ולחפש את החיים שבחוץ, היה זה אב המנזר בכבודו ובעצמו שקנה לו טלסקופ חדש ונתן לו חדר ופינה נוחה לתצפיות. הרבה גלגולים עבר מאז אך תמיד שמר על אותו הטלסקופ גם אם לא בלט בשכלוליו. עכשיו הוא נמצא בלשכתו המפוארת בוותיקן ומוצג בפני משלחות קתוליות הבאות מכל רחבי העולם. את הדבר הכי חשוב הוא לא מספר להם. מעולם לא מצא רמז בין כל גרמי השמים לאמונות עליהן חונך. את הלקח החשוב ביותר הוא למד מגלילאו. לא כל מה שבאמת חושבים צריך לרוץ ולספר בכנסיה.

דו"ח'נוק

ה' עמכם!

אי אפשר לדווח בשבת כזו על הנעשה בחינוך מבלי לפתוח ולהקדיש את הדיווח לבני"ע:
לאחר חודש עמוס באירועים אנו חוגגים השבת את שבת ארגון.
השנה, לצערנו ולמרות מאמצינו הרבים, אין קומונרית לסניף. עם זאת, נראה כי סיטואציה לא פשוטה זו רק העצימה את המדריכים, והם מתפקדים בצורה בוגרת, אחראית ונמרצת כבר מספר חודשים. הם ניהלו את חודש הארגון עם הרבה מרץ ויוזמה, ונדמה כי סחפו אחריהם קהילה שלמה.
כל מי שעבר בשבועות האחרונים ברחבה ליד הכלבו ראה ילדים המתאמנים שעות רבות בדגלנות, ושמעים בצורה מופתית למדריכים (אומנם לעיתים הרעישו מעט בכלבו, ופה ושם גם שכחו לכבות את האור ברחבה בתום החזרה, וזו הזדמנות להתנצל...).

גם בסניף האור דלק עד השעות הקטנות של הלילה, ונשמעו משם קולות של חזרות וצביעת קירות.

צוות ההדרכה עבר רענון והתחדשות לקראת שבת ארגון:

שבט הכנה (כיתה ד') - עומר לנדאו והלה וידס|

שבט נבטים (כיתה ה') - חן הלפרין ומור אורן

שבט ניצנים (כיתה ו') - רוני וידס וטליה לוי (בת ש"ל)

שבט מעלות (כיתה ז') - רננה לנדאו ועדו וייס

שבט מעפילים (כיתה ח') - נעם אש ועדן אסולין

שבט הרואה (כיתה ט') - סלע ברנע, יפתח גינזברג ואריאל שלומי.

ואחרי כל ההכנות הגיעה סופסוף השבת...

בערב שבת נתפלל בנוסח קרליבך במועדונית וכולם מוזמנים.

הציבור כולו מוזמן לבקר בסניף במשך השבת וללוות אותנו במוצ"ש במצעד (שמטעמי בטיחות כבר אינו מצעד לפידים), במפקד ובהופעות הילדים.

ואי אפשר לסיים פרק זה של הדיווח ללא תודות וברכות -

ראשית, כמובן לצוות המדריכים, שחוזר ומלמד אותנו על כוחו של הנוער. ליעל הלל, שקיבלה על עצמה ללוות את צוות המדריכים, ועושה זאת במסירות רבה. לעמיחי, שתמיד מהווה אוזן קשבת למצוקות המדריכים ומוכן לסייע בכל הנדרש. לחבריא ב' - שהתגייסה, לחבריא ג' - שעודדה מרחוק, לחניכים היקרים, ששיתפו כל-כך יפה פעולה ואחרונים חביבים - להורים היקרים, על הסבלנות הרבה שגיליתם בחודש זה.

אנו מאחלים לכולנו, שהשבת תהיה מוצלחת ותהווה מגדלור לפעילות לאורך כל השנה.

מצעד הפרוטות

ביום שני התקיים "מצעד הפרוטות", יום התרמה לעמותת איל"ן. טקס פתיחת "מצעד הפרוטות" התקיים לפני כשבועיים בבית הנשיא.

מתוך ההזמנה: "השנה החלטנו לקיים את הטקס בסימן התנדבות הקיבוצים והיישובים הקהילתיים לאירוח קייטנות איל"ן, וזאת מתוך כוונה להעלות על נס את פועלכם המבורך, שנמשך לאורך שנים ולהביע את תודתנו והערכתנו העמוקה."

לכל יישוב הוקצו שני מקומות. את קיבוץ סעד ייצגו דן לב, המשתלב בצוות ההדרכה של הקייטנה כבר מספר שנים, ועדו וייס שהיה בן זוג של דן לצוות ההדרכה בקייטנה, שהתקיימה בקיץ האחרון. נציגינו חשו מכובדים וחשובים וחזרו מרוצים לבתיהם.

בברכת חברים לתו"ע, עלה נעלה

ענת ek.

חברי קיבוץ סעד ה' עמכם!

כמדי שנה, השבת נציין את "שבת הארגון". לכבוד המאורע, נספר לכם מעט ממה שעבר עלינו מתחילת השנה:

את השנה פתחנו ב"מבצע שנה טובה" בו תלינו שלטים ברחבי הקיבוץ, בתקווה לשנה טובה ומתוקה. בשבת שובה למדנו בחברותות בבית המדרש מהי תשובה אמיתית. בהזדמנות זו אנחנו רוצים להודות לידידיה לנדאו על דף הלימוד! בסוכות יצאנו למסע סניפי (ולא עם כל המחוז, מפאת בעיות שונות ומשונות...). במכתש רמון. עלינו על הסנפיר הגדול, וסיימנו את המסלול ביצירה בחולות הצבעוניים. בנוסף, השנה לצערנו לא נמצאה קומונרית לסניף, ולכן נרתמנו אנו (המדריכים) והתחלקנו בתפקידים השונים. בתחילת החודש גם קיבלנו לצוות ההדרכה ארבע מדריכות חדשות- טליה, עדן, מור והילה. ברוכות הבאות!

שבת הארגון מהווה סיום חשוב ומרגש לחודש ארגון שכידוע הינו חודש עמוס, גדוש בפעילות, ומלא עשייה. את החודש פתחנו במוצאי שבת פרשת נח, ב"מלווה מלכה" מהנה (וטעים!) ומפקד אש מרשים בו גם הנפנו את דגל התנועה אל ראש התורן, שם הוא מתנוסס בגאון עד עכשיו ממש. במהלך החודש עצמו עשינו חזרות, שטפנו, סיידנו וצבענו קירות, והכל במרץ רב, וכמעט בלי רגע מנוחה. אנחנו מקווים כי השבת סוף כל סוף נוכל לנוח, וליהנות מפרי עמלנו.

הנושא שנבחר השנה מטעם בני עקיבא, אותו חקרו ולמדו סניפים בכל רחבי הארץ הינו: "למען שמו באהבה". במהלך החודש ניסינו גם אנו לגלות את משמעותה של עבודת ה' האישית של כל אחד מאיתנו: בשבט הכנה (כתה ד') עסקנו בהיכרות עם התנועה- מוסדותיה, אישים חשובים ותולדותיה. בשבט נבטים (כתה ה') עסקנו בחשיבותה של ארץ ישראל- למדנו שכדי להבין באמת את החשיבות עלינו להכיר את הארץ בכוחות עצמנו. בשבט ניצנים (כתה ו') עסקנו באהבת עם ישראל- למדנו להתייחס באכפתיות כלפי האחר, ולהסתכל בעין טובה על הסובבים אותנו. בשבט מעלות (כתה ז') עסקנו במשמעותן של המצוות- למדנו שיש חשיבות רבה לרגש אותו אנו מרגישים בעת קיום המצוות ושהדרך להגיע לאהבתן היא לימוד ועבודה עצמית. בשבט מעפילים (כתה ח') עסקנו באידיאליזם- למדנו שאידיאליסט הוא אדם עם חלום, שמאמין בכוחותיו ופועל להגשמת החלום, כל זאת תוך עשייה לשם שמים, "למען שמו". בשבט הרא"ה (כתה ט') עסקנו במשמעות האמיתית של האהבה- בררנו כיצד ייתכן ציווי על רגש- שהרי לכאורה לא ניתן לשלוט בו, וע"י כך למדנו שבכדי להגיע לאהבה, עלינו להשקיע ולהתאמץ.

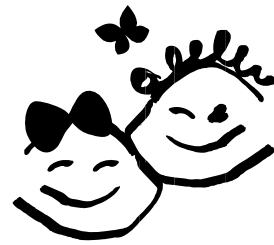
הנושא גם בא לידי ביטוי בקירות יפים ומושקעים שנצבעו על ידי החניכים במרץ רב, ועוד יתבטא בהצגות שעוד נראה... יש למה לצפות! הציבור מוזמן להגיע לסניף (שיהיה פתוח במשך כל השבת) ולהתרשם מהעבודות היפות! (נבקש רק לא להגיע בזמן הקידוש)

במוצ"ש תתקיים תהלוכת הלפידים המסורתית (שגם השנה, כמו בשנה שעברה, תהיה נטולת לפידים). נצא מהסניף לכיוון המשפחתון, נפנה שמאלה מעל המועדונית, נמשיך עד הפנייה ימינה לכיוון חדר קרמיקה (שם נפנה), נפנה שוב ימינה בכביש העוקף, ופעם נוספת בחנייה של בוקי. משם נרד עד לבית של משפחת יום טוב (מעל לביה"כ), נפנה שמאלה, וימינה ליד גנון רקפת לכיוון רחבת הכלבו (שם יתקיים המפקד).

ונסיים בתודה- לכל אותם אשר השקיעו מזמנם וממרצם ותרמו להצלחת החודש הזה- תודה!
בברכת חברים לתורה ועבודה, צוות תשי"ע.

מהנצחה כאיל-הרק

שנה שגרתית החלה בגיל – הרך. הצוותים עובדים כסדרם, אנו זוכים לרוגע ושקט, תודה לאל, ונקווה בע"ה שכך גם נמשיך להתנהל עד סוף השנה.

ההבדל משנים קודמות בא לידי ביטוי במספר הילדים הגדול יחסית, שהתחלנו בו את השנה. בשנים האחרונות התחלנו את השנה עם כ – 80 ילדים, והשנה התחלנו עם – 100 ילדים, מספר עגול ויפה, שעומד להשתנות בקרוב עם כניסתם של ילדים נוספים לבית תינוקות במהלך השנה, כאשר בסוף השנה צפויים להיות כ – 110 ילדים במערכת .

הגידול המשמעותי במספר הילדים הוא בזכות תחילת איכלוס השכונה החדשה, וכן בזכות הקמתו של הגרעין החדש, הכולל משפחות צעירות שרובן עם ילדים, המעבים את המערכת שלנו. אנו מברכים בשמחה את כל המשפחות שהצטרפו, ומחכים בשמחה לנוספות שיגיעו. המגמה הכללית המאפיינת לא רק את סעד, אלא גם קיבוצים רבים אחרים בשנים האחרונות הינה צמצום מס' ילדי החוץ בשל חוסר מקום, בגין הצמיחה הדמוגרפית של היישוב עצמו.

אנו עומדים בפני פרויקט מיגון נוסף, אך קטן וקצר מהראשון, בע"ה. אמורים להתחיל בעוד כחודש למגן את קירות הבתים מסביב, שהם חדירים כיום לרסיסי הקאסמים, ובתום העבודות נוכל להרגיש מוגנים לחלוטין, אך גם חסומים ומנועים מליהנות מהצצה בחלונות, שהילדים כל-כך אוהבים, שכן גובה המיגון יהיה כ – 1.5 מ' – 2 מ'. ניאלץ להתרגל ולהתנחם בתחושת הבטחון שתסופק לנו. ראשית ימגנו את גגון נרקיס- העומד כרגע ריק, ובהמשך תעבור אליו כל קבוצה בזמן שימגנו את ביתה. מדובר על ארבעה בתים – בית-תינוקות, כלנית, רקפת ונרקיס עצמו, ונקווה שיעמדו בהבטחה לסיים כל בית תוך חודש. בגנים החדשים אין צורך למגן, משום שהם ממוגנים ומבוטנים מאוד!

הסדנא של מרים צרפתי עברה למשכנה החדש – בגן גפן (הירוק) הישן. את הסדנא הקודמת, היפה ו"העתיקה", יש להרוס, משום שבשטח זה ייבנו הקראוונים למשפחות הגרעין המשימתי. עבור מרים המעבר/החזרה לגן הירוק, מהווה סגירת מעגל, שכן בעבר, הייתה מרים הגנת המיתולוגית בגן זה שנים רבות, וכעת חוזרת לאותו מבנה כמורה לאמנות.

בזכות עבודתם היפה ובעזרתם הרבה של עובדי הנגריה – משה, שאול ומוישליה בראשם, לבש המבנה 'בגד' חדש וצורה חדשה, וקיבל פנים יפות מאוד ומושכות... תמונות מרהיבות מעטרות את כל הקירות ועבודות ססגוניות נוספות משוות למקום מראה של גלריה אמיתית. מומלץ לבא לבקר ולהתרשם, ובוודאי ייהנו מכך ההורים שגידלו בגן זה בעבר את ילדיהם.

הצוות שלנו ושל עלומים החל השתלמות טובה ומעשירה, הכוללת עשר פגישות בשעות אחה"צ, ועוסקת ב: תקשורת עם הורים, התפתחות שפה, ספרות ואוריינות, התפתחות סנסורית (תחושתית) מוטורית וריתמוסיקה. נקווה להחכים ולצבור ידע חדש ורלוונטי, שתהיה לו השלכה בחיי היום בבתים. ההשתלמות מאורגנת ומסובסדת ע"י קרן שוסטרמן, עמותת "גוונים" בשרות והמועצה שלנו, שתחום הגיל הרך בה, התפתח מאוד בשנים האחרונות.

נאחל לצוות שלנו, לילדים ולהוריהם, המשך שנה נעימה ושלווה, עם עשייה ושיעור רצון.

צפרי life!

קול קורא

בכוונתנו ליזום פעולות למען איכות חיינו ואיכות הכדור שלנו.
 לשם כך אנו מזמינים את כל מי שרוצה בכך להיפגש ולדבר על איכות הסביבה/קיימות
 ולבדוק כיצד ניתן ליישם אורח חיים "ירוק" יותר כאן בקהילתנו.
 כל המעוניין מוזמן לפנות לשולמית - 2327, או לזמיר פראווי - 2302.

מה לעשות שנה הבאה? מנינה/מדרשה או י"ח התנדבותי? מה טוב לך? ומה
 למדינה?

מצט לפני שכל מה שאמרים לך הופך רק לאפשרות, מצט לפני ההחלטות
 האדולות, מצט לפני שפורשים כנפיים:

סמינר "לקראת שירות"

לפני י"ח מהקיו"ח הדתי

בהדרכת צעירים מהקיו"ח

חננו ויעלה, ט"ז - י"ח בכסלו, 03-05/12

הרשמה דרך רכלי התיכון

רלי, תנועת הקה"ד.

לשרה ודוד ג'קסון
 ולכל המשפחה
 ברכת מזל טוב לבבית
 לבת-המצווה של הנכדה אורי
 בתם של דנה ואוהד תירוש

מזל טוב!

ללאה גוטמן
 ולכל המשפחה
 ברכת מזל טוב לבבית להולדת הנין
 נכד למירי ודובי
 בן ליעל ועופר

ליוכבד גולד
 ולכל המשפחה
 מזל טוב מקרב הלב

לשרה וחיים ריבלין
 ולכל המשפחה
 מזל טוב מקרב לב להולדת הנינה
 בת לעופר ונעמה

מים – שאיבה חוזרת

"לאור האמור בהודעה המוסכמת מטעם הצדדים, מבוטל מועד הדיון הקבוע ליום 12.11.2009".

במספר מילים קצרות אלו, כהחלטה של כבוד השופטת מרים נאור, בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, מקבלת השופטת את בקשת הצדדים להודעה ובקשה מוסכמת ביניהם.

על מה מדובר? במה העניין?

מזה יותר מעשור שנים, מופלים לרעה מספר משקים וסעד ביניהם, ע"י חברת מקורות ספקית המים, ונדרשים לבצע שאיבה והובלה נוספת של המים מנקודת חיבור הצרכן אל שדותיהם (אצלנו מדובר במי שפד"ן לחקלאות). שאיבה זו מטילה עול כספי גדול על צרכני המים. (המשמעות השנתית לקיבוץ סעד בלבד עומדת על כ- 250 אלף שח').

כבר בתחילת דרכו כמרכז משק, החל אורן לטפל בהסדרת הנושא, ועם כניסתי לתפקיד הועבר "התיק" לידי וניסיתי להמשיך ולקדם את הסדרתו. מאבקים קשים ומרים ניטשו בין הצדדים (מדובר על סכומי כסף גדולים מאד). מזה תקופה, מונח הנושא לפתחו של בית המשפט העליון כעתירה שלנו הצרכנים כנגד מנהל רשות המים והביוב, שר החקלאות, שר האוצר ושר התשתיות. ערב הדיון המשפטי בעליון "הצליחו" הצדדים להגיע להסכמות. המשמעות המהותית לגבנו - רשות המים תפצה את הצרכנים בהחזר ההוצאות לשאיבה החוזרת בגין כל שנות העבר (הפיצוי הכספי לסעד אמור להגיע לסכום של מעל שני מליון שקל). כמו כן תפרסם רשות המים נהלים מחייבים לפעולה בעתיד. עם כניסת נהלים אלו לתוקף יעדכנו הצדדים את בית המשפט. נדמה כי עשינו צעד גדול, משמעותי וחשוב לפתרון הולם של הבעיה. נחיייה ונראה.

מצלמות

חדי העין הצליחו להבחין בימים האחרונים בעוברים בשער הכניסה הראשי לסעד כי "האח הגדול" מביט בהם. לאחר שלמדנו את הנושא, וכחלק מן הצעדים שהחלטנו לנקוט להגברת הביטחון ומניעת גנבות בחצרנו, אנו מנסים את היעילות של מערך מצלמות בנקודות מועדות לפרענות. בשלב ראשון כהרצת פיילוט, הוצבו מצלמות מעקב בכניסה וביציאה הראשית. מצלמות אלו מחוברות למחשב ולמסך שבעזרתם ניתן לעקוב ובעיקר לשמר בזיכרון למשך תקופת זמן את כל התנועה העוברת בשער ביום ובלילה. כלי זה יאפשר בין השאר גם בחינה וזיהוי לאחור (הכוונה בזמן עבר) של הנכנסים והיוצאים במקרה שמתגלה אירוע פלילי (גנבה/פריצה) כזה או אחר חס ושלום. בכוונתנו ללמוד את השימוש היעיל במערכת, ולשקול אם, היכן ואיך למקם מערכות נוספות בהמשך, שלב אחר שלב. ההיבטים הטכניים מקצועיים מכוסים ע"י דוד פולק ובניה. איתן היימן הצטרף לאורי יערי לתמיכה בהיבט התפעולי/ביטחוני - התרעות והזנקות במקרה הצורך. נקווה שלא נדע צרה ושלא נזדקק לעזרתו של מיכשור זה.

הנה באה הרכבת . . .

חברים, התקדמנו בעניין הרכבת - ביום שני פורסמו המכרזים הראשונים בעלות של 400 מליון ₪ עבור עבודות התשתית לסוללת הרכבת הרחבה (שני פסים) לאורך 22 ק"מ מיד מרדכי לנתיבות (אשקלון ליד מרדכי - גמור) ועבור שני גשרים גדולים - על נחל השקמה (גשר ארוך למדי, שיעבור מעל נחל השקמה, כביש 34 וכביש הכניסה לארז) ועל נחל בווה (בואכה "נתיבות מערב"). ההערכה היא שהעבודות תתחלנה בסביבות פסח הקרוב ותמשכנה כשלוש שנים, עם תקווה סבירה לקיצור זמנים. ב 2010 ייצאו המכרזים לקטע נתיבות - אופקים - באר שבע. בשלב זה, על פי הפשרה עם האוצר, מתוכנן בקטע זה לבנות סוללה צרה (עבור פס אחד בלבד).